

Z ČASOPISU PERVERS: Chlapec pro všechno

Hledám pomocníka do domácnosti, říkal stručný text inzerátu, který Kena zaujal na první pohled, koneckonců, jak by ne, když zoufale sháněl téměř jakékoli místo na slušné bydlení. Nárok na místo na koleji mu už dávno vypršel a jelikož jeho studijní výsledky nestály za nic, nemohl s žádnými milodary od univerzity ani náhodou počítat. Zpočátku se to sice snažil vyřešit pronajmutím vlastního bytu nedaleko areálu univerzity, jenže najít spolubydlicího nebylo zdaleka tak jednoduché, jak si nejdříve představoval – pochopitelně především proto, že se při své stydlivosti v podstatě vůbec nikoho nezeptal. Inzeráty nepřinesly žádný výsledek a zatímco se Ken zbytečně snažil, nájemné vesele požíralo veškeré jeho peníze, kterých bylo stále méně, protože rodiče mu kvůli špatným výsledkům na univerzitě pořádně utáhli kohoutky. Proto také stále častěji procházel inzeráty, v nichž nyní narazil na následující:

Hledám pomocníka do domácnosti.

Hledám mladého muže na vaření a uklízení. Žiji osaměle. Studenti mají přednost. Málo práce za bydlení, stravu a další výhody.

Ken byl přirozeně na vaření a uklízení zvyklý, vždyť to musel neustále dělat sám pro sebe. A pokud by nemusel platit bydlení a jídlo, potom by i s těmi málo penězi docela dobře vyšel, alespoň aby stačil dokončit univerzitu. Ani se dlouho nerozmýšlel, aby na inzerát odpověděl.

Jeho nový domácí či snad spíše zaměstnavatel ho svým vzhledem opravdu příjemně překvapil. Jednalo se o muže kolem čtyřicítky, oblečeného do klasického obleku prosperujícího obchodníka. Kena sice trochu zaráželo, že se spíše zajímal o jeho vzhled než o jeho předchozí zkušenosti, respektive o veškeré jeho poměry, ale na druhou stranu mu to nijak zvláště nevadilo. Skutečnost, že Ken nemá přítelkyni, pak muže viditelně potěšila. Již z těchto skutečností by si asi bystřejší a zkušenější člověk dal lehce dvě a dvě dohromady, ovšem Kenovy zážitky se v tomto ohledu rovnaly naprosté nule.

„Přečtěte si laskavě smlouvu, přičemž, prosím, věnujte obzvláštní pozornost bodům říkajícím, že jste povinen podrobit se pravidlům panujícím v mému domu, jakož i plnit mé povely a pokud toho bude zapotřebí, že můžete být podroben výchovným lekcím.“

Výchovné lekce? Co to mělo znamenat? Ken sice poněkud udiveně zíral na staršího muže, ale na druhou stranu mu jeho podmínky nedělaly příliš těžkou hlavu. Vždyť byl odjakživa zvyklý řídit se danými pravidly, proč by to nemělo představovat žádný zásadní problém. Jenže kdyby přece jen... Ken rozhodně nepatřil mezi tradiční terče trestů, či snad výchovných lekcí, a to ani doma, ani ve škole. Ale za daných okolností si stejně nemohl moc vybírat.

„V souvislosti s vařením a uklízením je zde ještě jedna záležitost, kterou musím podotknout,“ pokračoval po krátké odmlce pán domu. „Budu totiž vyžadovat vaši pomoc, pokud budu mít hosty například na večeři. Rozhodně se nejedná o časté schůzky, průměrně jen tak jednou za měsíc, ale jsou to pro mě vskutku speciální příležitosti, takže očekávám perfektní výkony. V takových případech nám budete u stolu i při obsluze plně k dispozici a nejen proto si také budete brát zvláštní oblek, který vám pochopitelně předám já osobně.“

„Ale já nemám ani nejmenší zkušenosti jako číšník, pane," odpověděl Ken poněkud rozpačitě.

„Prosím, jestliže zde budeme bydlet a žít spolu, pak bychom si rozhodně mohli tykat – proto mi laskavě říkej Gregu. A nedělej si s ničím starosti, Kene, všechno se velice rychle naučíš."

Ken se s definitivní platností vzdal jakýchkoli pochyb a podepsal předložený dokument. Poté mu již zhora nic nebránilo v tom, aby se nastěhoval.

Se svým pokojem byl jednoznačně více než spokojen, vlastně byl šťastný jako blecha – vždyť se jednalo spíše o nefalšované apartmá, velké, krásně osvětlené, skvostně zařízené a opravdu příjemně vyhlížející. Obzvláštní radost pak Kenovi udělal rozměrný psací stůl, u něhož mu práce šla od ruky opravdu sama.

Dokud se ovšem věci poněkud nezměnily...

V pátek, kdy si již Ken nového bydlení užíval deset dnů, se u Grega konala první z jeho speciálních večeří, které ovšem svým průběhem většinou připomínaly spíše klasickou party. Ráno Greg sepsal kompletní menu, které předal Kenovi společně se zvláštními kuchařkami – zbytek již měla být starost mladého muže. Navíc mu Greg ještě před odchodem dal pár základních rad ohledně obsluhy při večeři. Brzy potom Ken osaměl.

Vstupní dveře se zavřely s více než slyšitelným prasknutím. Ken vyděšeně vyskočil z křesla a zmateně se rozhlédl kolem. Co se to... Ach, ne! Greg se vrátil domů a on... Kolik je hodin?! Ježíšikriste! Vždyť usnul a všechno prošvihl!

„Co to je, co to má sakra znamenat?! Hosté tady budou sotva za hodinu a ty jsi ještě ani nezačal vařit? A ten bordel tady, no to se mi snad jen zdá! Krucinál, byl jsi vůbec aspoň nakoupit?!"

„Panebože, omlouvám se, omlouvám se," zasténal Ken nešťastně. „Ano, jsem musel usnout. Je mi to vážně líto, opravdu!"

„Teď už s tím nic neuděláme, ale potom si o tom ještě pořádně popovídáme."

Co tím myslel? Na úvahy nyní stejně nebyl čas.

„Do kuchyně!"

Zatímco Ken se zoufalou snahou vše napravit vařil, Greg sám uklidil jak rozlehlou jídelnu, tak rovněž luxusně zařízený obývací pokoj. Pán domu ještě stál před zrcadlem s rozvázanou kravatou a narychlo se česal, když dorazil první z hostů. Ken opustil sporák a šel otevřít.

„Ty musíš být ten nový pomocník, Ken, nemám pravdu?" zeptal se přímo neznámý muž, zatímco Kena doslova hltal očima.

„Ano."

Ken neměl tušení, zdali by jej snad neměl oslovovat pane, a zrovňatak si nebyl vůbec jistý, jak by se k němu vlastně měl chovat. Z rozpaků jej naštěstí záhy vysvobodil Greg, který s nonšalancí sobě vlastní vstoupil na scénu.

„Jonahu, tohle je Ken. Kene, seznam se s mým přítelem Jonahem.“

Shodným způsobem byl Ken posléze představen i dalším dvěma návštěvníkům, Herbertovi a Richardovi.

Když Ken posléze servíroval o něco málo zpožděný hlavní chod – a v duchu děkoval všem svatým za to, že se nejednalo o něco, co by si vyžadovalo dvouhodinovou složitou přípravu – Greg při tom svým hostům naprosto nenuceně objasňoval důvody nečekaného prodlení. Kenovi to sice nepřipadalo fér a bylo mu to více než nepříjemné, ale neměl šanci jakkoli probíhající dění ovlivnit.

„A už jsi s tím něco udělal?“

„Ještě jsem na to neměl čas.“

„Aha, hm, a co kdyby...“

„Pustím se do toho, až odejdete!“

„Ale no tak, Gregu!“

„Mějte srdce, vždyť je úplně nový, ještě nemá žádné zkušenosti! Nebojte se, na svoje si přijdete, ale znáte to, všechno má svůj čas!“

Ken zhola nechápal, o čem jde řeč, avšak že se nejedná o nic příliš příjemného, o tom nemohlo být ani minimálních pochyb.

Po kompletním hlavním chodu samozřejmě následoval dezert, po kterém se všichni přesunuli z jídelny do obývacího pokoje, kde Ken servíroval kafe a kvalitní koňak. Nedlouho poté všichni tři návštěvníci společně odešli, přičemž Kenovi věnovali zvláštní pohledy. Co to mělo...?

Než Kenovi stačila hlavou proběhnout jediná kloudná myšlenka, již si ho Greg zavolal k sobě a společně se usadili na pohovku.

„Předpokládám, že si ještě vzpomínáš, co stálo v naší smlouvě,“ začal starší muž klidně.

„Je mi vážně líto, že jsem usnul. Omlouvám se, už se to nestane!“

„To ovšem na skutečnosti, že k tomu již došlo, nic nemění, že ano? Myslím, že tě budu muset trochu poučit, aby sis příště dával větší pozor!“

„Budu, budu! Slibuji! Už jsem se z té chyby poučil a nebude se opakovat, věř mi!“

Ken se obával, že by ho mohl Greg kvůli tomu vyhodit, což by byla opravdová katastrofa. Vždyť teď už neměl kam jít a pokud by se měl vrátit k rodičům, znamenalo by to víceméně stoprocentně odchod z univerzity.

„Možná ano, možná ne,“ opáčil chladnokrevně Greg. „Každopádně bych však rád měl poněkud větší jistotu než jen tvá slova. Vstaň!“

Ken naprosto automaticky poslechl. Vzápětí s nesmírným údivem vnímal, jak mu Greg rozepíná silný opasek u kalhot a následně i zip.

„Co to děláš?“

Místo odpovědi mu Greg bez váhání stáhl kalhoty, naprosto přitom ignoruje veškeré jeho protesty.

„Hej, co to děláš?! No tak, nech toho!“

„Sklapni a zvedni nohu! A teď druhou!“

Než se Ken zmohl na jakýkoli odpor, už byl úplně bez kalhot, které k jeho zděšení ihned následovaly i jeho dlouhé trenýrky. Stydlivě si rukama zakryl rozkrok, přičemž mu hlavou letěly šílené myšlenky na možné znásilnění nebo cokoli podobného.

„Nemyslíš si, že jako velký chlapec už docela přesně vím, jak vypadá mužské přirození?“ poznamenal Greg s potutelným úšklebkem.

Teprve v momentu, kdy si jej starší muž obratně přehnul přes koleno, Kenovi konečně došlo, co se přesně bude dít. Pán domu mu hodlal dát výprask na holou! No, to zase nebylo tak strašné, jako pomýšlení na případné znásilnění, koneckonců naplácání na holou může děsit jen malé děti, ne? A on již byl dospělý muž, takže by to nemusela být taková hrůza...

Plááác!

Hned první rána Kena bleskurychle uvedla do reality. Bylo to podstatně horší, než očekával. Úder mu nejvíce ze všeho připomínal lehké bodnutí včely, avšak bolest relativně rychle odezněla. Přece jen by to nemuselo být tak špatné...

Plááác!

Greg pokračoval ve výprasku ve velice pomalém rytmu, přičemž ovšem jednotlivé rány zasazoval se stále větší silou. Posléze se i intervaly zkracovaly, až se tempo vystupňovalo za snesitelnou mez.

Plááác, plááác, plesk, plááác!!!

Nyní již bolest zcela neodeznívala, ale naopak, jakoby se postupně hromadila a nabývala na intenzitě. Akumulace utrpení pokračovala a Kenovi byl trvajícím výprask stále více nepříjemný. Greg věděl naprosto přesně, co dělá, a důsledně Kenovi dával na nahou zadnici jeden úder za druhým ve stupňujícím se rytmu.

Plááác, plááác, plesk, plááác!!!

„Au, aúúú!!! Kruci, přestaň! Au, prosím, přestaň! Aúúú, to bolí!“

„Já vím, přece si nemyslíš, že bych s tím ztrácel čas, kdyby to nebolelo, ne?“ odušil Greg se sadistickým úšklebkem, přičemž ani na vteřinku neustal v tvrdém výprasku.

Plááác, plááác, plesk, plááác!!!

„Tak co, Kene, budeš ještě někdy spát v době, kdy by jsi měl plnit své povinnosti?!“

„Ne, ne! Nikdy, nebudu! Slibuji, už si dám pozor, vážně, už se to nikdy nestane!“

Aniž by si to opravdu uvědomoval, Ken nyní hovořil skoro jako malý chlapec trestaný svým vychovatelem.

„Tak se mi to líbí,“ poznamenal spokojeně Greg. „Takže si tuhle lekci velice dobře zapamatuj, jinak tě znovu potká tohle!“

Plááác, plááác, plesk, plááác!!!

Po poslední sérii úderů, které měly posloužit pouze jako varování pro příště, Greg mladšího muže strhl celým tělem na sebe, takže se vzápětí oba ocitli na pohovce vleže. Podobné počínání by Kena za normálních okolností pořádně vystrašilo, avšak momentálně se ještě nacházel zcela v moci palčivé bolesti. Vnímal probíhající dění jako ve snu, stejně tak Gregovo prohlášení, že mu předchozí prohřešek odpouští, jakož i jeho následující aktivitu, kdy mu bez jakéhokoli studu zajel rukou mezi stehna a zvolna postupoval výše až k jeho rozkroku, kde se posléze pátrající končetina setkala s Kenovým přirozením. Jakmile rukou pevně zmáčkl jeho pěkného ptáka a koule a poté si s nimi počal beze spěchu hrát, Ken se ihned napnul jako na počátku křeči. Co se to, sakra, zase dělo?!

„Snad ti nebude vadit, když si trochu pohraju s tvým čurákem, nebo ano?“ zeptal se Greg tak klidně, jakoby se ptal na cestu na nádraží.

Ken na něj jen zmateně zíral a uvědomoval si, že jej nenapadá vůbec žádná kloudná odpověď, zvláště proto, že mu ohon bleskurychle naběhl a nabyl na objemu. Greg jej i nadále jemně masíroval, přičemž mluvil:

„Teď je myslím nejvhodnější chvíle na to, abych tě seznámil s dalším základním pravidlem – nikdy se neudělej před některým z hostů!“

„Hm, co...?“

„Neejakuluj, pokud se bude dívat některý z hostů!“

„Myslíš tím, že...?“

„Rozhodně tím nemám na mysli tvé vlastní, osobní návštěvy, ale své hosty, chápeš?“

„No, ani ne. Jasně, že to neudělám! Proč bych měl něco takového dělat, proč bych měl...?“

„To nic, časem ti to dojde“, pokračoval Greg klidně, nehledě na zmateného Kena. „hned se ujistím, jestli jsi to správně pochopil – zahrajeme si spolu takovou malou hru. Budeme jen trochu předstírat, předstírat, že je zde v místnosti přítomen některý z mých hostů, pročez se tedy nyní nesmíš udělat. Je ti to jasné? Nesmíš dosáhnout vyvrcholení, dokud z této místnosti neodejdu, rozumíš?“

To se tedy rozhodně říct nedalo. Ken ani v nejmenším nechápal, co to s ním Greg hraje za podivnou, perverzní hru, ale zato si byl stoprocentně jistý překvapivým faktem, že se mu jeho

laskání přirození více než zamlouvá.

„Pokud v tom budeš pokračovat, tak se určitě udělám," poznamenal nesměle.

„K tomu právě nesmí dojít. Ovšem pokud se tak stane, dostaneš další výprask!"

Po tom prohlášení Kenův ocas na okamžik poněkud změkkl, ale Greg jej svým laskáním bleskově dostal do předchozí formy.

„Gregu, ne! Nedělej to, nechci dostat další výprask!"

„Ale to je přece jen na tobě, ne? Jestli chceš výprask, tak se udělej, jinak to musíš vydržet!"

Po několika vteřinách pokračující stimulace, Ken vzrušeně a zároveň zoufale zasténal:

„Přestaň, prosím, přestaň!"

„Cože?"

„No tak, přestaň, prosím, přestaň si hrát s mým... Aááách, však víš, co chci říct!"

„Tak fajn, už dávám ruce pryč."

Ken si s ulehčením vydechl, avšak jeho radost trvala jen krátký zlomek času. Greg sice odtáhl ruce od jeho penisu, avšak vzápětí jednou počal rafinovaně mnout jeho koule, zatímco se současně hluboce předklonil a než Kenovi vůbec stačil uniknout vzrušený a překvapený vzdech, již jeho rty pevně obemkly naběhlý žalud a počaly si s ním pohrávat. Mladý muž myslel, že se každou vteřinou zblázní, tohle mu předtím ještě žádný muž nedělal, avšak rozhodně to nebylo nepříjemné, právě naopak! Bylo to až k zešílení dráždivé. Zatímco mu jednou rukou zkušeně masíroval koule, bez ustání jej nádherně kouřil.

„Přestaň, prosím, přestaň!"

V prvním momentu nezadržitelně se přibližujícího vyvrcholení se Ken pokusil odtáhnout, avšak Greg jej rozhodně nehodlal ze zajetí svých úst propustit. Proto se mladý muž zoufale snažil soustředit se na cokoli, co by jeho mysl stoprocentně zaměstnalo a odvedlo ji jakýmkoli diametrálně odlišným směrem. Dobrá, dobrá, uklidni se, opakoval si neustále v duchu, uklidni se a koncentruj se na něco! Ale na co? To je jedno, hlavně ať to nemá nic společného se sexem! Dobře, dobře, jen klid... Takže máme tu obecnou teorii relativity, která praví... Bože, práce Gregova jazyku byla naprosto neodolatelná! Ne, ne, nemysli na to, vůbec to nevnímej, soustřeď se na Einsteina, vždyť tě už za pár dní čeká těžká zkouška, takže teorie... O zlomek času již byla teorie relativity docela zapomenuta. Ken zoufale zasténal a dosáhl vyvrcholení. Když prožíval senzačně mocný orgasmus, zřetelně si uvědomoval, že podobně intenzivní orgasmus ještě nikdy před tím nezažil a už vůbec ne s dalším mužem. Celé jeho tělo se třásl jako při zimnici, před očima se mu tmělo a dokonce i přetrvávající bolest z předchozího výprasku byla najednou nečekaně příjemná a rajcovní. Na nedlouhý úsek času Ken žil v báječném světě stoprocentní extáze, která jej dokonale opanovala. Ani si přitom neuvědomil, že jej Greg mezitím úplně obnažil. Když se Ken konečně opět probral k plnému vědomí, byl v místnosti sám, zpocený od hlavy až k patám a naprosto vyčerpaný.

Mladý muž se udiveně rozhlédl po okolí. Nikde nebyla ani jediná stopička spermatu. Spolykal

ho snad Greg? A kde vlastně teď vůbec byl? Šel spát, nebo si jen tak odskočil? Vráti se ještě, aby mu dal slibovaný výprask?

Když už se Ken po delší době začal domnívat, že avizovanému výprasku přece jen unikne, Greg se nenadále vrátil. Ken na něj udiveně vytřeštil zrak. Bože, on byl úplně nahý! A aby toho nebylo málo, jeho pěkně velký čurák byl skvostně ztopořený a naběhlý! V rukou pak držel dva předměty, které ihned zaujaly Kenovu pozornost. První z nich, umělohmotnou tubu položil na stůl postavený vedle pohovky, zatímco druhý strčil Kenovi přímo před rozšířené oči.

„Víš, co to je?“

Ken nikdy předtím podobnou věc neviděl, i když měl docela neblahé tušení, k čemu by ve skutečnosti mohla soužit. Jednalo se o široký dřevěný ovál ozdobený krátkou rukojetí, který tvarem připomínal ohromný kartáč na vlasy – pochopitelně bez jakýchkoli ostnů. Okraje byly samozřejmě zaoblené, povrch pak naprosto dokonale vyhlazený a celý předmět byl překvapivě tenký.

„Ne, nevím,“ odpověděl posléze rozpačitě Ken, který sice neměl tušení, jak by tu věc měl správně nazvat, avšak sílilo v něm přesvědčení, že určitě není připravena pro jeho potěšení.

„No, vlastně je jedno, jak to budeš nazývat, pro tebe každopádně postačí, když ti sdělím, že tohle je klasická dřevěná plácačka určená pro výprasky neposlušných chlapečků, jako jsi právě ty - tahle je ovšem, jak sám vidíš, velice lehká a tenká, je to jen taková hračka pro zábavu. Proto také nemusíš mít strach, ostatně budu na tebe hodný, vždyť to dnes budeš mít poprvé, ale pokud budeš i nadále porušovat mé příkazy, potom ti předvedu, jak to vypadá při opravdové drezůře! Při té používám podstatně zajímavější nástroje a tvrdší metody, takže na to nezapomínej! Ale teď si ještě nemusíš dělat starosti, tenhle výprask bude jen tak pro zábavu, tak si ho užívej jako já!“

„Prosím, nebij mě už, já jsem se vážně nechtěl udělat, ale prostě jsem si nedokázal pomoci. Bylo to silnější než já, to ty jsi mě přivedl k vyvrcholení!“

„Tak je to vždycky, když se někdo dostane do problémů,“ pokýval Greg jakoby zarmouceně hlavou. „Pokaždé se to lidi snaží svést na někoho jiného!“

To přece Greg nemohl myslet vážně! Jenže jakmile Kena opět popadl a obratně si jej znovu přehl přes koleno, mladému muži došlo, že ani tentokrát neujde svému osudu. Momentálně byl naprosto pasivní, ani se nesnažil bránit, ani Gregovi nijak nepomáhal.

„Tohle je za tvou neposlušnost!“

Prááásk!

V prvním momentu to Kenovi připadalo jako úder rukou, pouze poněkud rozměrnější a podstatně pádnější. Bolest byla shodně štiplavá jako dříve, ale tentokrát neměla v úmyslu tak rychle odeznít. A když na Kenovu zadnici počaly pršet další rány, nahromaděná bolest se velice rychle začala zdát nesnesitelnou.

Prááásk, prááásk!

„Au, aúúú, tohle není vůbec žádná zábava, Gregu, to vážně bolí!“

Prááásk, prááásk, prááásk, prááásk!!!

Konečně Greg přestal, odložil svou dřevěnou pomůcku a opět Kena stáhl k sobě na pohovku, kde jej ihned vášnivě objal. Starší muž na nic nečekal a opět se okamžitě počal naplno věnovat Kenovu přirození. Tentokrát ovšem Kenův čurák zpočátku nijak nereagoval.

„Chceš to udělat znovu, co?“ prohlásil Ken po chvíli poněkud popuzeně.

„Udělat co?“

„Přinutíš mě i vyvrcholení a potom mi dáš další výprask, že jo?“

„Ne, tentokrát ne, předtím to byla jenom zkouška, hra, copak jsem to neřekl dost jasně? Stačí, když mě budeš vždy pořádně poslouchat a nebudeš mít žádné problémy. A nyní – jelikož jsem nic neřekl – si můžeš dělat, co chceš. Ať vyvrcholíš kdykoli, slibuji, že ti rozhodně nedám výprask. Takže se uklidni a uživej si dle libosti!“

Vzápětí se Greg zmocnil tuby, ze které vymačkal na svůj prostředník pořádnou porci průhledného gelu. Ken jej jako hypnotizovaný sledoval, dokud mu nezmizel z dohledu. O vteřinku později jej pocítil přímo na svém sevřeném análu, do něhož si Gregův prst bez váhání počal razit cestu. Ken byl vzrušen na maximální míru a zároveň se cítil více než divně. Prst do zadnice sice už sám sobě strkal, ale nikdo jiný mu to již nikdy nedělal. Pocity byly vskutku zvláštní, avšak nikoli nepříjemné. Každopádně ho to ovšem mimořádně rajcovalo, jednoznačně více než když si to dělal sám. Gregův prostředník hladce vnikl dovnitř, načež mu starší muž počal zkušeně dráždit prostatu, zatímco mu druhou rukou nádherně honil rychle se topořící ohon. Ken vzrušeně sténal a cítil, jak mu ocas stoupá a nabývá na objemu. Greg pokračoval v dráždění, dokud neměl v ruce stoprocentně tvrdý a nalitý penis. Potom starší muž obrátil mladšího snadno na břicho, nanesl si na prsty další porci gelu a zarazil Kenovi do konečnicku tentokrát hned dva články najednou. Zatímco pokračoval v roztahování jeho řiti, dal si zvlhčující prostředek i na vlastní pohlavní úd, který byl již od samého počátku krásně vztyčený a pevný. Sotva jej pocítil mezi svými půlkami, Ken zatajil dech a nadržene čekal, co se bude dít dále. Greg na něj ze zadu nalehl a pozvolna zatlačil svůj skvostný penis do jeho rozevřeného análu. Jakmile se jeho čurák ocitl z větší části uvnitř, Greg blaženě zasténal, užívaje si úžasné potěšení.

„Líbí se ti to, jak se cítíš?“ zeptal se Greg po chvíli zvědavě.

„Je to zvláštní.“

„Zvláštní? Příjemné, nebo nepříjemné?“

„Nejsem si jistý, ale řekl bych, že spíše příjemné.“

Greg se jen spokojeně zasmál, načež začal pozvolna přirážet. Byl natolik vzrušený, že se musel pohybovat mimořádně pomalu, velice opatrně, aby okamžitě neexplodoval. Jenže jeho chtíč byl podstatně silnější než mysl a snaha se ovládnout. Veškeré Gregovy pokusy zmírnit návaly vzrušení a rychlost přirážení se nakonec ukázaly úplně marnými a zbytečnými, pročež se posléze starší muž vzdal a začal do Kenova análu bušit jako zběsilý. Netrvalo příliš dlouho a Greg dosáhl perfektního vyvrcholení, které jej téměř zbavilo vědomí. Zatímco nahlas

chrochtal a sténal, Kena zezadu pevně objímal a pumpoval do jeho útroh jednu dávku teplého spermatu za druhou.

Ken se ani nesnažil jakkoli probíhající dění ovlivnit, pouze pokorně a současně chtivě čekal, až se Greg poněkud uklidní a dá událostem nový směr. Sotva starší muž popadl dech, otočil svého zbrusu nového milence na bok a zezadu mu rukou zase obratně a šikovně obdělával vztyčeného, nabobtnalého ptáka. Jakmile se Ken dostal na samý pokraj vyvrcholení, Greg jej znovu snadno otočil, respektive se na něj vrhl a objal jej tentokrát zepředu, kde jej následně i zahrnul vášnivými, žhavými polibky, zatímco bez ustání masíroval a honil jeho pěkně vyvinutý pohlavní úd. To už bylo na mladíka přespříliš stimulů najednou, aby se jim dovedl ubránit.

Záhy dosáhl dalšího parádního, ještě mocnějšího orgasmu, po němž se oba muži ještě chvíli objímali, jakoby odjakživa patřili k sobě. Poté se Greg odtáhl, vstal, naposledy Kena skoro něžně políbil a pouhým pokynem rukou jej poslal do jeho pokoje.

„Sladké sny," popřál mu ještě před odchodem.

Následující dny proběhly ke Kenovu údivu naprosto normálně, jakoby se vůbec nic nestalo, dokud se nedostavil další pátek.

Tentokrát přišel Greg domů opravdu pozdě, ale o to více byl nadržovaný. Bezohledně Kena vzbudil a doslova jej odtáhl do své ložnice, kde s ním prováděl vše dle vlastní libosti, přičemž ho naučil dalším perverzním trikům a praktikám. To samé se skoro přesně opakovalo další pátek a poté ještě jeden. Pokaždé se Ken přiučil novým technikám homosexuálního sexu. Zvláště šoustání Grega do prdele bylo naprosto mimořádné a úžasné vzrušující. To samé se dalo říct i o poloze šedesát devět, která Kena brzy dovedla doslova k sexuálnímu šílenství.

Následující pátek ovšem přinesl zásadní změnu, jelikož Greg pořádal další ze svých speciálních večeří. Tentokrát se doma pochopitelně objevil velice brzy, kromě jiné také proto, aby na Kena a jeho plnění povinností osobně dohlédl. Mladý muž právě začínal vařit, když pán domu nečekaně vstoupil do kuchyně.

„Dnes večer by sis měl obléci speciální výstroj," začal Greg. „Doufám, že si vzpomínáš na naši původní dohodu."

„Ano, jistě," přisvědčil poněkud rozechvěle Ken, který byl zvědavostí bez sebe. Již se nemohl dočkat, až ten tajemný úbor spatří.

„Při první příležitosti jsem ho raději vynechal, aby ses hned napoprvé nezalekl, ale dnes se této povinnosti již rozhodně nevyhneš. Za chvíli ti ho dám s tím, že se stane tvým majetkem, pročež se o něj také budeš sám náležitě starat."

„V pořádku, žádný problém," přitakal Ken.

„V tom případě běž do svého pokoje a svlékni se úplně donaha!"

Když Greg o něco málo později vstoupil do Kenova pokoje, mladý muž byl již jen ve spodním prádle.

„Tady je tvůj nový oděv!"

Greg položil na okraj lůžka dva černé kožené trojúhelníky, které nejvíce ze všeho připomínaly nevidaně miniaturní slipy.

„Tohle je můj oblek?!“

Ken udiveně zvedl jeden z trojúhelníků a zmateně na něj zíral. Neměl ani minimální tušení, co by to mělo být, respektive jak by se to asi mělo nosit. Samozřejmě to bylo zhotoveno z mimořádně jemné kůže, ale teprve v momentu, kdy Ken objevil tenké šňůrky rovněž z kůže, pochopil co se s tím asi posléze bude dělat, i když i šňůrky vyhlížely více než podivně. Byly relativně dlouhé a táhly se podél stran trojúhelníku, přičemž s ním pochopitelně byly natrvalo spojeny. Navíc se na zakončeních nacházely ocelové kroužky připomínající části klasických policejních pout, které Kenův údiv a zmatek dokonale vystupňovaly.

„Co s tím mám teď dělat?“, zeptal se bezradně staršího a zkušenějšího muže.

Greg mu místo odpovědi ihned připnul jeden kruh kolem pravého zápěstí a následně jeden z volných řemíků kolem pasu, čímž mu černý kožený trojúhelník částečně překryl rozkrok. Ten byl sice momentálně ještě schován za Kenovými slipy, avšak jakmile by byly odstraněny, mladý muž by byl v podstatě kompletně nahý. Navíc zde ještě zbývaly další volné kruhy, které zatím zdánlivě nesloužily žádnému účelu, avšak Ken nepochyboval o tom, že Greg je určitě k něčemu záhy využije. Posléze se i na jeho opačném zápěstí ocitl další kruh a na jeho zadnici byl umístěn druhý trojúhelník. Tím bylo jeho oblékání prozatím ukončeno.

Když se Ken podíval na vlastní intimní partie a ruce, skoro nevěřil vlastním očím. Díky faktu, že byly kožené šňůrky dostatečně dlouhé, zbývala mu sice víceméně stoprocentní volnost pohybu horních končetin, ovšem i přesto je měl spojené s bizarní koženou zástěrkou. Málem si připadal jako moderní Tarzan, i když některé zatím nevysvětlené skutečnosti mu trochu dělaly starosti. Na co to všechno – a hlavně zbývající ocelové kruhy – bylo dobré? Co bude následovat?

„A co si obléknu k tomu?“ zeptal se mladý muž nesměle, jakmile překonal slabší prvotní šok. Tohle přece nemohlo být všechno!

„V kuchyni budeš nosit ještě svoje normální spodní prádlo a samozřejmě zástěru. Při obsluze a před hosty pak jen tohle!“

„Jen tohle?!“

„Ano, pouze tvůj zbrusu nový oblek pomocníka a číšníka v jedné osobě!“

„Gregu, to přece nemůžeš myslet vážně! Vždyť tak budu skoro úplně nahý před cizími lidmi!“

„To přece nejsou žádní cizinci, jsou to Richard, Jonah a Herbert, se kterými jsi se už seznámil.“

„Ale to nic neznamenalo, pro mě jsou to tak jako tak cizinci!“

„Jen se neboj, to se brzy změní. Na tom ovšem stejně nezáleží, budeš poslouchat mé povely a hotovo! Přesně tak jsme se dohodli. Proto si vezmeš pouze tento speciální oděv!“

„Ne, to ne!"

Místo dalších řečí ho Greg ihned tvrdě popadl, sevřel a přehnul si jej přes koleno, zatímco současně dosedal na Kenovu postel.

„Rozhodně nemám v úmyslu tolerovat jakoukoli neposlušnost!"

„Ach, to ne, prosím, Gregu! Tohle mi nedělej!"

Plááác!

„Au!"

Plááác, plááác, plesk, plááác!!!

„Gregu! Prosím! Dovol mi nosit alespoň zástěru!"

Plááác, plááác, plesk, plááác!!!

Nyní Greg stáhl mladému muži i jeho spodní prádlo a počal ho bít přímo přes obnaženou zadnici.

Plááác, plááác, plesk, plááác!!!

„Dobrá, to by prozatím stačilo," prohlásil Greg, když konečně přestal bezmocného Kena tlouct přes nahý zadek. „Na další zábavu už nemáme čas, takže koukej mazat do kuchyně a dokončit přípravu večeře."

Zatímco si nešťastný Ken opět natahoval slipy a mířil do kuchyně, Greg zmizel neznámo kam a neobjevil se, dokud nebylo vše uvařeno a připraveno. Ken mezitím stihl nejen dokončit večeři, ale i přichystat veškerou oblohu a samozřejmě rovněž upravit jídelnu, která se nyní skoro leskla.

Ken si po náročné práci, kdy udělal vše, co se dalo připravit předem, ani nestačil náležitě vydechnout a již se ve dveřích objevil Greg, který stručně poručil:

„Kene, pojď sem, pomůžeš mi s koněm!"

S koněm?!

Kenova zvědavost byla velice brzy ukojena, když společnými silami vytáhli ze sklepa zvláštní konstrukci, kterou mladý muž dříve již jednou spatřil, avšak poprvé samozřejmě vůbec nechápal, k čemu by mohla být dobrá. Stejně zvědavě na ni hleděl i nyní. Svým způsobem ta věc vskutku připomínala koně – i když samozřejmě koně gymnastického. Čtyři silné a v mírném úhlu postavené nohy podpíraly, respektive nesly vrchní dřevěnou desku, která byla velmi tlustá a potažená hladkou černou kůží. Základní odlišnosti od gymnastického náčiní představovaly zdánlivě drobnosti, například množství silných kovových ok, která byla rozmístěna na všech nohách, a to takřka po celé jejich délce. Oka pak byla doplněna ještě několika masivními ocelovými háky, které se nacházely v drobných rozestupech mezi nimi. Zkušenější člověk by zřejmě ihned vytušil, na co to všechno slouží, avšak Ken prozatím na to správné řešení nepřišel.

Oba muži relativně snadno odtáhli rozměrný předmět do jídelny. O chvíli později Greg otevřel dokořán dveře, které oddělovaly právě jídelnu a obývací pokoj, čímž alespoň na čas vlastně uměle vytvořil ohromnou místnost. Mezi červeným kobercem jídelny a černým, který pokrýval podlahu v obývacím pokoji, natáhl Greg menší čtverec koberce hnědé barvy, na který následně speciálního koně postavili. Pán domu si očividně nehodlal jakkoli poškodit drahé vybavení domácnosti.

„Stoupni si sem!“

Jakmile Ken poslechl, Greg mu stáhl zástěru, kterou si na sobě přinesl z kuchyně.

„Už víš, na co to všechno je?“

Současně s položením otázky ho Greg uchopil za zápěstí a jen tak lehce zahoupal jednou ze šňůrek, na jejímž konci se nacházel malý ocelový kruh.

„Ne.“

„No nevádí, hned ti to názorně předvedu!“

Než se Ken nadál, již byl hluboce přehnutý přes speciálního dřevěného koně a jen pasivně sledoval, jak Greg připíná kruh k jednomu z háků.

„Zdá se, že jsi o něco vyšší než tvůj předchůdce,“ poznamenal Greg po chvíli, když si z odstupu důkladně prohlédl prozatímní výsledek svého snažení.

Malou nesrovnalost ostatně ihned napravil, když oko zachytil o další z háků, který se nacházel o něco málo níže. Momentálně měl Ken ke koni přichycenou levou končetinu, zatímco pravá zůstávala volná, což ho po chvíli naprostého klidu přivedlo k přesvědčení, že tímto byla Gregova demonstrace zakončena. Pán domu jej vzápětí ovšem nemilosrdně vyvedl z omylu, když ke koni připevnil i jeho pravou ruku, načež mu zmizel ze zorného pole.

„Vidíš, jak je tenhle nástroj praktický?“ ozval se za moment odněkud zpoza Kenovy vystrčené zadnice. „Pokud budeš potřebovat ušetřit nějakou výchovnou lekci, je to naprostá hračka strčit tě na koně a dát ti přesně to, co si zasloužíš.“

Plááác!

Tentokrát Ken nezasténal bolestí – koneckonců díky veškerým předchozím výpraskům si již na utrpení docela zvykla začínalo mu být příjemné – nýbrž překvapením, když ho Greg poprvé bezohledně plácl holou rukou. Ještě větší starost mu ovšem dělaly věci nadcházející a zvláště pak některé Gregovy dvojsmyslné narážky.

Plááác, plááác, plesk, plááác!!!

„Tak co, ještě máš chuť vzpírat se mým příkazům?! Vezmeš si poslušně připravený oděv, nebo ne?!“

„Gregu, prosím! Vážně nechci být nahý před cizími lidmi, pochop to, prosím!“

„Jen se neboj, i když je možná teď považuješ za cizince, určitě to tak dlouho nezůstane. Takže – poslechneš, nebo ne?!”

„Prosím, prosím, nenuť mě, prosím!”

Místo odpovědi Greg odstoupil a následně se přesunul na opačný konec místnosti, kde ležela na stolku jeho kožená náprsní taška. Bez váhání ji otevřel, vylovil z ní malý zlatý klíček a o pár vteřin později již odemkl komodu, která až dosud vždy zůstávala zavřená. Ken se raději ani neodvažoval podívat, co všechno se nachází uvnitř, avšak jakmile se k němu Greg vrátil, držel v ruce rozměrnou plácačku, ne nepodobnou té, s jakou se Ken už osobně setkal. Tahle ovšem byla o poznání delší a širší, takže mohla povrch jeho zadnice pokrýt najednou. Navíc byla také mnohem tenčí, pročež...

„Touhle to bude asi dost bolet, nemyslíš?”

„Já...”

Plááác!

„Ano, ano! Určitě, ano, máš pravdu! Prosím, už ne! Ne touhle, prosím, vezmi jinou, slabší!”

„Dobrá, jak si přeješ.”

Ke Kenovu nesmírnému překvapení Greg skutečně odstoupil, došel ke komodě, vzal z ní jiný bicí nástroj a zase se vrátil zpět. Kenovo potěšení však netrvalo déle než do další série úderů.

Plááác, plááác, práááask, plááác!!!

Krucí, teď to bodalo a pánilo ještě mnohem více!

„Přestaň, prosím, přestaň!”

„Fajn, když chceš...”

Plááác!

Úleva znovu netrvala ani pár vteřin. Greg opět vyměnil bicí nástroje a použil původní plácačku. Ta sice nezpůsobovala natolik akutní bolest, avšak v důsledku byly její účinky podstatně horší, jelikož bolest odeznívala pomaleji a nepříjemněji.

„Aáááúúú, ne, prosím, touhle neééé!!!”

„Mám tedy používat tu druhou?”

„Já... Já nevím!” zasténal Ken zoufale. Bože, tohle byla vskutku d'ábelská hra, jakou si Greg vymyslel. „Co uděláš, když řeknu ano? Vyměníš je pak znovu, nebo zůstaneš u první... Já vážně nevím!”

„Kdoví, kdopak ví, co asi udělám?” opáčil Greg s tajemným výrazem.

„Dostanu aspoň míň ran tou silnější, když si ji tedy vyberu, než tou slabší?”

„Já nevím, to záleží spíše na tobě, ne? Možná ano, možná ne... Třeba tě tou slabší nejdříve rozehřeju natolik, že si pak ještě sám budeš přát další rány druhou, co ty na to?"

„To jistě ne, sám samozřejmě nechci už vůbec žádné!"

„V pořádku, pokud budeš ve všem na slovo poslouchat..."

„Gregu, prosím!"

Plááác, plááác, práááask, plááác!!!

„Aáááúúú, přestaň, prosím!!! Dobrá, dobrá, udělám všechno, co budeš chtít, jen s tím přestaň! Budu poslouchat na slovo!"

„I co se týče tvého nového oděvu?"

„Ano!"

„Takže si určitě už myslíš, že je velmi praktický, že ano?"

„Ano!"

„Můžeme tě v něm totiž velmi snadno trestat, že?"

„Ano!"

„A budeme mít volný přístup k tvému ohonu."

„Gregu, prosím!"

„Kene, co uděláš, když si některý z mých hostů bude chtít pohrát s tvým čurákem?"

„Já, já... Okamžitě dám najevo, že si to v tvé přítomnosti nesmí dovolovat... ?"

Nesmělá, zdánlivě logická reakce – ve skutečnosti však spíše zbožné přání – se pochopitelně nesečkala s přívětivou reakcí.

Plááác!

„Prosím, už ne! To bolí!"

„Proto to taky dělám, nemyslíš? Tak co uděláš?!"

„Pomalů se odtáhnu, budu se snažit trochu vzdorovat...?" zkusel to Ken zoufale.

Plááác!

„Aáááúúú! Nedělej to, prosím, už to nedělej!"

„Tak mi řekni, co uděláš?!"

„A co chceš, abych udělal?“

„Necháš je, klidně a pokorně je necháš dělat všechno, co si jen budou přát!“

„Ne, to ne!“

Plááác!

„Aáááúúú!!!“

Stále nic, takřka hrobové ticho.

Plááác!

„Aáááúúú, přestaň s tím! Prosím, prosím, přestaň!“

„Vždyť sám dobře víš, jak mě můžeš zastavit.“

Nic, žádná reakce.

Plááác!

„Aáááúúú!!! Dobrá, dobrá udělám to! Nechám je! Nechám je udělat všechno, co si jen zamanou, jen už mě, prosím tě nech být!“

„Dobře, tak se mi to líbí. Chceš, abych teď znovu vzal tu slabší?“

„Ježíši, už ne... Co se stane, když řeknu ne?“

„Pošlu tě zpátky do kuchyně.“

„V tom případě říkám ne, už nechci vůbec žádnou plácačku, žádný výprask.“

„V pořádku.“

K jeho nesmírnému údivu a především potěšení ho Greg vskutku uvolnil a dovolil mu normálně se narovnat. O chvíli později již Ken vyrazil zpět do kuchyně.

„Hej, zapomněl jsi na zástěru!“

Nastala doba, které se Ken obával nejvíce. Hosté se usadili kolem rozměrného stolu a on je poníženež obsluhoval.

Jak se pomalu pohyboval kolem dokola bohaté tabule a sedících mužů, všichni si jej pozorně a zvědavě prohlíželi, až jej posléze Jonah zastavil, poněkud pootočil a přejel mu holou rukou přes rudou, pošramocenou zadnici.

„Opravdu pěkná barva,“ poznamenal směrem ke Gregovi. „To teď patří k výstroji?“

„Ne, jen jsem ho prostě musel trochu poučit ohledně dodržování stanovených pravidel.“

„Poslední dobou jsi ale pořád přemýšlel o tom, čím by jsi ještě vylepšil výstroj pro svého pomocníka," vmísil se do hovoru další z hostů, „tak proč nepřidat právě tohle? Červená prdel je přece velmi vkusná a vhodná, ne?"

„Jistě, máš naprostou pravdu... Kene, od tohoto okamžiku bude červená prdel neoddtílně patřit k tvé výstroji!"

Mladý muž ani nepovažoval za nutné jakkoli zareagovat, koneckonců vše bylo úplně jasné.

Když Ken začal servírovat krabí salát a víno, jeho utrpení se bleskurychle minimálně zdvojnásobilo. Každý z hostů mu totiž – jakmile se k němu těsně přiblížil – bezostyšně zajel rukou mezi nohy a počal mu ohmatávat a mačkat penis. K vlastnímu zděšení a studu Ken brzy pocítil, že se mu pohlavní úd začíná topořit. Hned jak to bylo možné, mladý muž s nemalým ulehčením zmizel zpět do kuchyně. Greg ho za několik málo minut následoval.

„Co tady děláš?"

„Čekám na tvé znamení, abych pokračoval v obsluze."

„Měl bys být u stolu a pomáhat u tabule."

„Teď tam přece nejsem potřeba."

„Jak to víš, jak to můžeš vědět? Možná má zrovna teď někdo prázdnou sklenici. Možná si právě nyní někdo chce trochu pohrát s tvým penisem."

„To je ono, to je právě ono, proč tam nejsem! Jasně, že chtějí! Hodlají mě pořád obtěžovat a nenechat mě ani chvíli na pokoji!"

„Kene, tohle přece patří k tvým povinnostem, na tom jsme se snad před nějakou dobou – a není to tak dlouho – shodli. Nebo si už nevzpomínáš?"

„Gregu, prosím!"

„Nebo jsi si to snad už zase rozmyslel? Jestli ano, stačí jen říct!"

„Ano, rozmyslel jsem si to!" zvolal Ken k vlastnímu úžasu s nečekaným odhodláním, které mu ovšem příliš dlouho nevydrželo.

Greg ho okamžitě popadl za paži a táhle jej ke dveřím do jídelny.

„Vážně jsem si docela přál, abys to řekl," řekl přitom. „Hosté budou opravdu nadšeni, když budou moci sledovat tvůj další výprask."

„Ne, to ne!"

„Rychle si to nech projít hlavou, Kene, pak už mít čas nebudeš. Budeš si přát silnější nebo slabší plácačku?"

„Nechci žádnou!"

„Pak se tedy okamžitě vrať zpět ke stolu – jinou možnost nemáš!“

Čurák se mu opět stoprocentně vztyčil během několika málo vteřin. Pomalu se pohyboval kolem stolu a cítil, jak mu naběhlý penis překáží takřka při každém kroku. Když pak všem doléval víno, došlo k nejhoršímu. Richard ho zastavil, jednou rukou si jej k sobě přitáhl, a zatímco ji nechával bez pohnutí na pevné zadnici, druhou mu zvolna počal tvrdý ohon honit.

„Polož láhve na stůl,“ poručil okamžitě Greg.

Ken ihned poslušně odložil poloprázdnou láhev skoro přímo doprostřed tabule a mírně se rozkročil, odolávaje přitom s tváří rudou jako rak zvědavým, upřeným pohledům ostatních hostů. Richard se i s křeslem posunul o kousek dále od stolu, přičemž ovšem ani na zlomek vteřiny nepolevoval v dráždění Kenova penisu. Ani se nemusel příliš snažit, jelikož mladý muž byl již z předchozích událostí vzrušen více než dost. A nyní se nezadržitelně přibližoval k vyvrcholení, ačkoli... Až v úplně posledním momentu si vzpomněl na jeden z Gregových dřívějších příkazů – neměl dovoleno vyvrcholit před hosty. Jenže nyní již bylo na všechno pozdě, přišlo posledních pár pohybů a finální orgasmus.

Jako blesk z čistého nebe jej Richard nesmírně rychle a obratně přehnul přes koleno a pustil se do udělování spravedlivého trestu. Kenovo přirození ještě ani nestačilo opustit veškeré sperma a již na jeho zadnici poprvé přistála ruka dominantního hosta. Jakmile ji pocítil na svém nahém těle, vzrušeně zasténal a již zase začal stříkat jako o závod. Zatímco na jeho zadnici přšela jedna tvrdá rána za druhou, potřísnil Richardovi celou jednu nohavici svým hustým semenem. Cítil tak nesmírně silné vzrušení, že by jej sám nedokázal slovy popsat. Když se Ken konečně stoprocentně vystříkal, Richard v intenzitě bití poněkud ustal, ovšem ve výprasku pokračoval i nadále.

„Kene,“ ozval se po chvíli Greg, „copak jsem ti neříkal, že se nemáš udělat?“

„Ano, jistě, je mi to líto. Prostě jsem si nedokázal pomoci.“

Zatímco mluvili, Richard ho i nadále bil přes holou prdel.

„Jelikož jsi očividně porušil daná pravidla, celá společnost nyní souhlasí s tím, abys dostal zasloužený trest, nemám pravdu, pánové?“

„Ano, jistě, samozřejmě.“

Souhlas byl pochopitelně jednomyslný.

Plác, prááásk, plááác, plááác!!!

Bolest začal postupně nabývat na intenzitě, což měly na svědomí i předchozí výprasky, díky kterým byl nyní na tyto praktiky podstatně citlivější než dříve.

Plác, plác, plááác!!!

„Ne, Kene.“ Plááác! „Takhle to nebylo správně!“ Plááác! „Všichni jsme tady přátelé.“ Plááác!
„Copak si to nepamatuješ?“ Plááác! „Já jsem Richard, ne tvůj pán!“ Plác, plác, plááác!!!

Po několika vteřinách vyplácející muž pohlédl tázavě na pána domu, Grega.

„Tohle je poprvé, co dělá něco takového, že?“

„Ano, to je.“

„Takže by to prozatím asi mohlo stačit, nemyslíš?“

„Možná ano, hned uvidíme. Vzal sis z téhle lekce ponaučení, Kene?“

„Ano, ano! Jistě, že jsem si vzal, prosím, to už stačí!“

Místo odpovědi Greg s Richardem opustili místnost, aby se o pár desítek vteřin opět společně vrátili, přičemž měl na sobě tentokrát již jedny z Kenových kalhot. Logicky se musel převléct, a to do oděvu muže, který mu jeho vlastní oblečení pošpinil. Kenovy kalhoty mu byly sice trochu velké, ovšem několik drobných úprav to snadno napravilo.

Poté ho nechali na pokoji až do dezertu, kdy si opět střídavě počali pohrávat s jeho přirozením. K vlastnímu zděšení Ken brzy pocítil, jak mu čurák po Jonahových dotecích zase stoupá, což samozřejmě neuniklo pozornosti všech přítomných, kteří se tím velice bavili.

„Musím udělat kafe,“ prohlásil Ken a spěšně zmizel do kuchyně, jen aby těm nadržným samcům unikl.

Jenže co dál? Všechno bylo k přípravě kávy přirozeně již dávno přichystáno, takže stačilo pouze stisknout jediný knoflík a co pak? Nemohl tady jen tak postávat a čekat, bylo nad slunce jasnější, že to by se Gregovi ani trochu nezamlouvalo. Proto posléze sebral šálky a odnesl je do obývacího pokoje, kam se vzápětí všichni hosté měli přesunout, zatímco on musel uklidit nádobí po večeři. Jakmile s tím byl hotov a vrátil se k nim, zase jej začali obtěžovat, nejdříve Herbert a poté Greg. Znovu se mu podařilo uniknout do kuchyně.

Pak však již musel servírovat kávu a tím byl lapen do pastí. Všichni kolem stolu střídavě obdělávali jeho tvrdého ptáka při každé vhodné příležitosti a netrvalo dlouho, aby byl opět maximálně vzrušen.

To nejhorší se však dostavilo v momentu, kdy se přiblížil k Herbertovi. Ten jej pohybem rukou sice nenásilně, avšak důrazně zastavil a následně již mezi prsty levé ruky sevřel jeho naběhlý žalud. Chvilí se na něj upřeně díval, jakoby jej chtěl zhypnotizovat a poté jej pozvolna vzal do úst. Ken tiše zasténal vzrušením, které bleskurychle stoupalo, a užasle sledoval počínání všech mužů kolem sebe. Bylo skoro k nevíře, že zatímco jej Herbert vášnivě kouřil, Richard s Jonahem se naprosto klidně bavili o tom, jestli je více zábavný baseball, anebo basketbal. Situace se pro něj postupně stále více zhoršovala, jelikož zpočátku to sice bylo velmi příjemné, avšak posléze se jen stěží dokázal opanovat – zase se přibližoval k vyvrcholení, k tomu sladkému, ovšem zakázanému ovoci.

Nyní již ani v nejmenším nepochyboval o jejich pohnutkách – rozhodně ho nehodlali naučit sebekontroly, to ne, kdepak, prostě si jen hledali vhodné záminky pro to, aby jej mohli bít a vyplácet. Nebylo to pro ně nic jiného než docela normální, pěkně perverzní hra, spočívající v tom, kdo jej přivede k orgasmu, aby potom měl právo získat hlavní výhru, tedy dát mu výprask na holou zadnici. Jakmile si uvědomil své postavení bezmocné hračky bez jakýchkoli práv, v prvním okamžiku jej to natolik popudilo, že se od Herberta násilím odtáhl a odstoupil.

„Kene?“

Jako první se pochopitelně ozval – kdo jiný – Greg. Jeho hlas kupodivu nezněl ani tak rozezleně jako spíše pobaveně a trochu udiveně.

„Já... já se udělám, jestli to bude pokračovat. A ty sám jsi mi řekl, že se toho dopustit nesmím!“

„Jenže, Kene, my si s tebou chceme hrát.“

„Udělám se.“

„No a co?! Pojď sem! Hned teď!“

„Ne! Nechci dostat výprask!“

Greg nasupeně vstal.

„Právě sis ho vysloužil!“

Než se Ken stihl nadát, už ho tvrdě popadl za paži a táhle jej k onomu neortodoxnímu koni, se kterým se mladý muž již částečně seznámil. Ken neviděl vůbec žádný smysl v tom, že by se pokoušel bránit. Všichni ostatní sice mlčky seděli na svých místech a se zájmem přihlíželi probíhajícímu dění, avšak ani v nejmenším nepochyboval o tom, že by Gregovi pomohli, kdyby to bylo opravdu potřeba. Jakmile byl náležitě připevněn ke konstrukci koně, Greg odešel ke své speciální výbavičce, odkud se vrátil s dalším z bicích nástrojů v ruce – tentokrát se jednalo o novinku, alespoň pro Kena, o relativně krátké dűtky z hrubé, drsné kűže. Všichni hosté jako na povel vstali a shromáždili se kolem koně jako hladoví vlci kolem bezmocné oběti – a tou ostatně Ken také byl.

„Kene, jsem s tebou opravdu velmi nespokojen,“ prohlásil Greg téměř slavnostním tónem. „Taková neposlušnost a navíc přímo před mými vzácnými hosty, to je ještě dvakrát horší! Myslím, že sám chápeš, že tohle ti bez trestu prostě projít neműže!“

Tohle samozřejmě nevyžadovalo žádný komentář, ani odpověď, vše bylo naprosto jasné. Ken se ostatně domníval, že nejbezpečnější bude, být hezky zticha, jenže to mu vydrželo pouze do prvního úderu.

Prááásk!!!

„Aááách!!!“

Bože, to byla bolest! Podstatně horší a intenzivnější než jakákoli předtím, proti tomu byla ruka i plácačka obyčejná sranda.

Prásk, prásk, prááásk, prásk!!!

Tahle bolest sice neměla natolik trvalý efekt jako v případech některých plácaček, avšak v síle ji mnohonásobně překonala.

Prásk, prááásk!!!

„Aúúú!!! Prosím, už ne, přestaň! To bolí, sakra, to tak zatraceně bolííí!!!“

Prááásk!!!

„Aúúú!!!“

„Jen křič, křič, proto to přece dělám...“

Prááásk!!!

„K tomu slouží potrestání, copak si už nevzpomínáš?!“

Prááásk!!!

„Znemožnil a pokořil jsi mě před mými hosty!“

Prááásk!!!

„Přestaň, prosím! Prosíím!!!“

„Co si teď asi musí myslet?! Že nedokážu zvládnout ani vlastní personál?!“

Prááásk!!!

„Určitě něco podobného, ale na druhou stranu... Třeba teď oni sami zatoužili po tom, aby tě naučili správnému chování!“

„Ne, to ne, prosíím!!! Já už budu hodnýýý!!!“

„To bezpochyby," opáčil Greg tvrdě. „Tak co, pánové, někdo další si to chce vyzkoušet?“

Přihlásili se pochopitelně všichni. Ken sice neviděl Gregovy dva pozvednuté prsty, když předával dŮtky Herbertovi, avšak brzy finální výsledek pocítil na vlastní nahé zadnici. Každý z hostů mu měl dát dvě rány a to také všichni beze zbytku s potěšením vykonali.

„Běž udělat čerstvou kávu," poručil Greg, jakmile mladého muže posléze odpoutal.

Ken vletěl do kuchyně jako dělová koule, přičemž si po celou dobu bez ustání třel zmlácenou zadnici jako smyslů zbavený. Myslel si, že se mu ten úžasný žár pouze zdá, jenže naběhlá prdel byla i na dotek pěkně horká. Jistě musela být i pořádně červená, ovšem to našťestí neviděl. Sice by mohl zaběhnout do koupelny, aby se na vlastní oči přesvědčil, avšak to se rozhodně neodvažoval riskovat. Raději bleskurychle připravil kávu a zamířil zpět do pokoje, kde ji postupně všem naservíroval.

Jako poslední přišel na řadu Greg, který si ovšem daleko více všiml jeho penisu. Stačilo jen pár zkušených doteků a pohlaví se mu znovu skvostně ztopořilo. Ken se Gregovi raději urychleně obratně vysmekl a přistoupil k Herbertovi, aby mu upravil šálek. Jenže Herbert navázal přesně tak, kde předtím přestal. Vzal si jeho ptáka do úst a zase jej začal náruživě kouřit.

Mladý muž se opět počal přibližovat vyvrcholení, protože se neustále zoufale rozhlížel kolem, zda někde nenalezne jakoukoli záchranu. Když spatřil Jonahův prázdný šálek, bylo to jako dar z nebes. Okamžitě se pohnul a přešel k Jonahovi, aby mu kávu dolil. Jenže vysvobození bylo jen krátkodobé, jelikož Jonah s ledovým klidem Herbertovu úlohu převzal. Pustil se do kouření jeho ohonu a tentokrát se již žádná úniková cesta nenabízela. Všichni kolem nyní na kávu nedbali a upřeně sledovali Jonahovo počínání a Kenův tepající ocas. Mladý muž se sice zoufale pokoušel myslet na všechno možné kromě sexu, jenže to bylo méně než málo. Orgasmus se nezadržitelně přibližoval, stejně jako stoupal vnitřní tlak v jeho pohlaví. A když mu ještě navíc počal Jonah jemně masírovat rudou, napuchlou zadnici a mnout parádně naběhlé koule, nedalo se s tím už vůbec nic dělat. Ken se sice ze všech sil snažil odolat náporu vzrušení, avšak to by za daných okolností zřejmě nedokázala ani zkušená pornohvězda. Představa dalšího výprasku a bolesti ho doháněla k šílenství... A pak již jen Jonah s chutí spolykal veškeré husté sperma, které mu Ken nastříkal rovnou do ústní dutiny a hrdla.

„Kene, co to zase děláš?! Copak jsi se z těch předchozích lekcí nepoučil?!“

To byl pochopitelně zase Greg, pobavený a rádoby pohoršený. Ken by ho v tu chvíli nejraději uškrtil.

„To už vůbec není zábavné!“

„Myslíš?! Chceš o tom nechat hlasovat?!“

Gregův posměch se stupňoval, zatímco Jonah se Kena pokoušel přehnout přes koleno. Mladý muž se však tentokrát ze všech sil bránil.

„Ne, prosím, už ne! Nechte toho, vždyť to už beztak pořádně bolí, dál to nesnesu!“

„Chtěl by ses raději vrátit na našeho koně?“

Opravdu skvělá volba. Nezbyvalo než se podvolit, jinak by to bylo ještě podstatně horší. Zpočátku mu Jonah uštědřil pouze pár ran holou rukou, což se dalo ještě vydržet, jenže pak k nim přistoupil Greg s jednou z jeho plácaček.

„Předtím jen ruka nefungovala, jak jsem si představoval, takže budeme muset použít trochu účinnější prostředek,“ prohlásil pán domu s nemalým uspokojením. „Prosím, Jonahu, dej se do toho!“

To nemusel říkat dvakrát...

Všichni hosté opustili dům takřka ihned poté, co byl výprask lehkou plácačkou zakončen. Ken toho měl tak právě plné zuby, ale do Gregovy ložnice se nechal pokorně odvést.

„To byl vážně skvělý večírek, vedl sis skutečně velmi dobře,“ prohlásil Greg k jeho údivu.

„Bude to pokaždé stejné?“

„Možná ano, možná ne, záleží na tom, jak si budeš počínat a jak moc budeš neposlušný. Některé hračky se však pochopitelně budou čas od času měnit.“

Způsob, jakým to Greg říkal, se Kenovi ani v nejmenším nezamlouval, jenže přirozeně nebyl pánem situace – zvláště ve chvíli, kdy už s Gregem leželi v posteli, přitisknutí těsně jeden ke druhému.

Za pár vteřin se Greg na něj ještě více přimáčkl a počal si pohrávat s jeho čurákem. Zvolna jej mnul a masíroval, třel Kenovi zářivě červenou zadnici, prsty obdělával mírně sevřený anální otvor. Mladý muž se jeho laskání ochotně podvolil. Jakmile se mu ocas postavil, Greg se sklonil a pustil se do kouření ztopořeného penisu. Ačkoli se svému jednání sám divil, Ken začal jeho laskání posléze opětovat, přičemž se mu ohon chvílemi mezi zuby doslova drtil. Netrvalo dlouho a Greg se udělal. Jeho partner vše pokorně spolykal, zatímco pán domu popadal dech a nasbíral nové síly. Poté v kouření Kenova ohonu pokračoval, přičemž současně prsty postupně rozevíral jeho anální otvor. Díky nesmírně vzrušujícím stimulům, které se na něj hrnuly ze všech stran, vůbec nepochyboval o tom, že brzy bude opět ve stoprocentní formě a připraven svého pokorného poddaného pořádně tvrdě ošukat...

Po prvním rajcovním večírku Gregovi již nestačilo navštěvovat Kena v jeho posteli, ale stále častěji jej tahal i do své vlastní. Při těch příležitostech spolu začali také opravdu spát, tedy trávili společně takřka celé noci. To se Kenovi zamlouvalo podstatně více než nemilosrdné sadomasochistické praktiky, nehledě na to, že Greg v těchto chvílích býval o poznání více uvolněný než dříve. Většinou Kena do ničeho nenutil a tím pádem jej ani netrestal. Brzy v něm Ken neviděl nejen zaměstnavatele a majitele jeho současného příbytku, ale i opravdového milence.

Jenže po dalších čtyřech týdnech Greg pořádal nový večírek. Zhruba hodinu předtím, než se měli hosté dostavit, Greg poručil Kenovi, aby mu zase pomohl s jeho koněm. Jakmile jej společnými silami přesunuli na určené místo, následoval povel, aby si Ken oblékl svou speciální minivýstroj. Mladý muž poslušně zmizel ve svém pokoji, kde se počal svlékat. Právě s tím skončil, když se vedle něj objevil Greg, držící v ruce lehkou dřevěnou plácačku.

„Nehodláš mě bít, že ne?“ zeptal se Ken s neskrývanými obavami.

„Ale ano.“

„Ale vždyť jsem přece nic neprovedl, nebo snad ano?“

„Ne, nic, Kene. Ovšem pěkně červená prdel patří k tvé výstroji, copak jsi zapomněl?“

„To není fěr!“

„Samozřejmě že ne. Takže se předkloň!“

„Gregu, prosím!“

„Dobře, jak chceš, v tom případě ti dám výprask za to, že jsi už zase neposlušný! Líbí se ti to tak víc?!“

„Krucí, to vážně není fěr!“

„Začínáš se opakovat, nemyslíš? A teď se už konečně předkloň, ztrácíme vzácný čas!“

Jako obvykle neměl na vybranou, veškeré předchozí příjemné zážitky byly zcela zapomenuty,

opět nastupoval nemilosrdný dril. Greg si jej nejdříve přehnul přes koleno a pro zahřátí ho začal bít holou rukou.

Plác, plác, práááask, plááác!!!

„Au, to bolí!”

„O tom nepochybuji, barva přece musí být jasná a dobře viditelná!”

Plác, plác, práááask, plááác!!!

Následovalo ještě několik úderů otevřenou rukou, načež ke slovu přišla dřevěná plácačka.

„Au, kruci, prosím, přestaň!”

„Ale, Kene, nemyslíš, že takhle to půjde mnohem rychleji?”

Zase ten výsměch a vědomí stoprocentní převahy.

„Jak moc?”

„Přijde na to, jak rychle tvá kůže mění barvu.”

Výprask plácačkou pokračoval, až se bolest počínala zdát nesnesitelnou.

„Aúúú, to bolí! Přestaň, přestaň! Vždyť už musí být celá červená!”

„Jak to víš?”

„Musí to být, pálí to jako čert!”

„Jenže podle mě to rozhodně nestačí!”

Plác, plác, práááask, plááác!!!

Když ho Greg konečně opustil, Ken se unaveně skácel na postel a zoufale si třel právě zmlácené, pořádně rozpálené pŕlky zadnice. Bože, to byl žár! Prdel mu musela svítit jako světlo semaforu, ovšem zrovna tak vynikal jeho naběhlý žalud. Nyní již před skutečností jednoznačně nemohl déle unikát – výprasky ho velice silně vzrušovaly, o tom nebylo pochyb. Vzdor veškeré bolesti a utrpení ho to zatraceně rajcovalo. Jelikož měl trochu času, naprosto instinktivně si sevřel ztopořený penis a začal masturbovat. Proč ho to jen nenapadlo dříve? Takhle si přece mohl ulevit kdykoli – a navíc mu to mohlo pomoci v tom, aby pak u večere vydržel vzrušování hostů o něco déle. A tím pádem mohl uniknout dalšímu výprasku... Na druhou stranu si však nebyl vůbec jistý, jestli chce.

Po dosažení vyvrcholení se rychle umyl, ustrojil a vyrazil do kuchyně. Zbývající přípravy mu zabraly sotva pár minut, takže měl ještě stále dostatek času. Zcela automaticky si zase rukou zajel mezi nohy a počal si pohrávat s čurákem. Postavil se mu rychleji, než sám čekal, ale zato finální orgasmus se dostavil o poznání později. Vlastně to stihl skoro na vteřinu přesně, než dorazil první z hostů – Herbert.

Tentokrát si s jeho přirozením začali hrát v průběhu prvního chodu. Jeho plán ovšem zpočátku perfektně fungoval, ať s ním dělali, co chtěli, vyvrcholení se zdálo být v nedohlednu. Vše se diametrálně změnilo, když se pustil do uklízení stolu. Zatímco se činil kolem tabule, Greg místnost nečekaně opustil. O pár desítek vteřin později se vrátil zpět a v ruce držel tenký list papíru, který okamžitě podal Jonahovi.

„Co to podle tebe je?“

Jonah si začal důkladně prohlížet jakousi nepatrnou skvrnu na papíru, ke které posléze i čichal.

„Zbytek spermatu,“ prohlásil nakonec.

Papír putoval k Richardovi, který posléze vynesl shodný verdikt.

„Je to semeno, o tom není pochyb!“

Jako poslední se k papíru dostal Herbert.

„Jo, jeto tak,“ přisvědčil stručně.

„Kene,“ obrátil se na něj s přísným výrazem Greg. „Hrál sis dnes večer sám se sebou?“

„Ano.“

„Proč, co sis myslel, že děláš?! Jak sis to vůbec mohl dovolit?!“

Tentokrát byl Greg skutečně naštvaný, což Kena nepříjemně překvapilo. Takovou reakci opravdu nečekal.

„Gregu, vždyť jsi mi přece zakázal vyvrcholit v přítomnosti tvých hostů! Tak jak lépe jsem tomu mohl zabránit?!“

„Takže jelikož jsi věděl, že si s tebou budeme chtít hrát, zcela záměrně jsi nám veškerou zábavu pokazil!“

„Říkal jsi, abych se neudělal,“ opakoval Ken tvrdohlavě a popuzeně. Vůbec se mu nezamlouvalo, jak si Greg pravidla hry bez ustání upravuje k vlastnímu prospěchu. „Nikdy jsi neřekl ani slovo o tom, že si nesmím hrát sám se sebou!“

„Nesmysl, to jsou jen plané výmluvy! Věděl jsi moc dobře, co děláš a co tím dosáhneš!“

Greg již pomalu vstával, nepochybně proto, aby mu ušetřil další výprask, ovšem Jonah ho v poslední chvíli zarazil.

„Tohle je vhodná příležitost, abychom si v praxi vyzkoušeli jeden můj nový nápad. Smím?“

Greg přikývl na znamení souhlasu, vždy rád zkoušel neotřelé praktiky.

Jonah výmluvně pohnul hlavou směrem ke Kenovi. Pán domu ihned pochopil – tohle nebylo určeno uším mladého muže, pročež jej okamžitě poslal do kuchyně.

Netrvalo dlouho a Greg si pro něj osobně přišel. Všichni čtyři hosté mezitím odtáhli svá křesla od stolu a rozmístili je kolem dokola v kruhu, samozřejmě čely k sobě. Ken ani nemusel příliš uvažovat na to, aby ihned pochopil, že v jeho středu brzy stane právě on. Sotva tak učinil, Greg vynesl očekávaný verdikt:

„Společně se svými přáteli jsem došel k rozhodnutí, že jsi se záměrně pokusil porušit dané povinnosti a vzepřít se instrukcím. Poněvadž jsi ovšem ještě stále relativně nezkušený, potrestáme tě pouze holýma rukama, zato však všichni a opakovaně. Nejdříve se přehneš přes mé koleno, pak přijde na řadu Jonah a následně všichni ostatní ve směru hodinových ručiček. To vše se zopakuje celkem devětkrát!"

Devětkrát?! Ken si ještě ani nestačil pořádně uvědomit, co to všechno bude v praxi znamenat, a již se musel poslušně přehnout přes Gregova kolena. Koneckonců neměl na vybranou.

Plááác...

Krucí, už hned na začátku to dost bolelo. Teprve nyní Ken pochopil veškeré souvislosti a důsledky. To měl dostat celých třicet šest ran?! Anebo snad ještě více... Další obava naštěstí byla okamžitě zaplašena.

„A teď dál!" poručil Greg.

Pokorně učinil těch několik málo krůčků směrem k Jonahovi.

Plááác!

Poté přišel na řadu Richard.

Plááác!

„Ne, takhle ne, koukej se otočit!"

To se již nacházel u Herberta, který mu poroučel, jakoby byl právě jeho otrok. Důvod byl prostý, jelikož tento host patřil mezi leváky.

Plááác!

Aniž se stačil rozkoukat, už se zase nacházel zpět u Grega.

Plááác, plááác!!!

Ach, ne! Bolest bleskurychle nabývala na intenzitě, přičemž si Ken začínal uvědomovat, že třicet šest ran na jeho již beztak pochroumanou zadnici bude zřejmě více, než by mohl za daných okolností snést. A to nejhorší jej teprve čekalo, když mu všichni muži začali dávat místo jedné rány hned dvě. Bože, jak dlouho dokáže tohle vydržet? Zase se ocitl zpátky u Grega.

Plááác, práááask, plááác!!!

Počínal propadat naprosté beznaději. Co když budou pokračovat v násobení počtu ran? Ta

představa byla více než příšerná. Kriste, to by bylo vskutku šílené!

Plááác, práááask, plááác!!!

Když se nad tím jen zkusil mimovolně zamyslet, vycházelo opravdu nereálné číslo. To máme krát dvě, krát dvě a krát... To by mohlo ve finále být tak...

Plááác, práááask, plááác!!!

No tak, chlape, co jsi to, kruci, za matematika?! Nejsi přece žádný idiot, ne?! Tak se na to pěkně soustřed' a spočítej to, alespoň při tom zapomeneš na bolest. Přece to zase není tak těžké, ne?!

Plááác, práááask, plááác!!!

Bože, to je tedy bolest! Takže to máme ve výsledku nějakých čtyři tisíce devadesát dva úderů – přibližně, plus minus...

Plááác, práááask, plááác, plááác!!!

Ovšem již to, co měl právě za sebou, jej dohánělo k šílenství, bolest byla jen stěží snesitelná a konec se zdál být v nedohlednu. Když jej Jonah už popáté bil, na vteřinku se jej zmocnila bláznivá úleva, že má více než polovinu za sebou, avšak vzápětí si s nezměrnou hrůzou uvědomil, jak se mýlí. Kriste, při těch počtech se dostával sotva do desetiny!

Plááác, plááác, práááask, plááác, plááác!!!

Bolest narůstala každou vteřinou. Nyní si již připadal, jakoby měl zadnici ponořenou hluboko do kotle s vařící vodou a představy, co by mělo následovat, byly více než děsivé.

Plááác, plááác, práááask, plááác, plááác!!!

Když jen pomyslel, že toho má před sebou ještě přinejmenším čtyřikrát více, než právě obdržel, začaly se mu dělat rudé mžitky před očima. Vyhlídka byla podstatně horší, než bolest samotná.

Plááác, plááác, práááask, plááác, plááác!!!

„Au, aúúú!!! Přestaňte, prosím! Nechte toho, to mi přece nemůžete udělat! Kriste, máte vůbec ponětí, kolik to bude dohromady ran?“

„Kene!“

„Vždyť to budou stovky, nebo tisíce, nebo já už sám ani nevím! To přece nemůžu vydržet, to není v lidských silách!“

„Kene, ihned přestaň odmlouvat, jdi k Jonahovi, poslušně se mu přehni přes koleno a drž! Hned teď!!!“

„Vy jste se prostě zbláznili!!!“

„Kene!"

„Zbláznili jste se, jste naprostí cvoci! Copak tohle může normální člověk..."

„Tak dost! To by víc než bohatě stačilo!" Greg se rozzlobeně zvedl z místa. „Jak se vůbec opovažuješ podobným způsobem osočovat mé vzácné hosty?!"

Ken okamžitě pochopil, že veškerá legrace s definitivní platností skončila, a v záchvatu panického strachu se pokusil utéct. Jeho pokus byl však samozřejmě již předem odsouzen k totálnímu nezdaru a zničen hned v samém zárodku. Greg jej okamžitě obratně zachytil a přidržel až do té doby, než se jej chopili Herbert a Richard. Ti jej pak společnými silami dotáhli k již dobře známému koni, který mu ovšem nyní naháněl podstatně větší hrůzu. Než se Ken stačil nadát, už byl ke koni pevně připoután, přičemž byl do jídelny obrácen zadnicí. Proto také vzápětí nemohl vidět, co Greg někde za ním dělá a jaké bicí nástroje nebo pomůcky si připravuje. Stejně na tom byl i v momentu, kdy Greg už stanul těsně za ním a po delší době opět promluvil:

„Ačkoli jsme na tebe byli skutečně hodní a trestali tvou neposlušnost pouze výpraskem holou rukou, přesto jsem se vděku nedočkali! Zase se nám dostalo jen naprosté neposlušnosti, odmítání a tentokrát ještě navíc sprostého napadání! Nejen, že jsi veřejně inzultoval mě, ale dokonce sis dovolil urazit i mé hosty! A to samozřejmě nemůžu ani v nejmenším tolerovat!"

„Je mi to líto!" zasténal Ken zoufale v nenadálém záchvatu hrůzy. „Je mi to moc, moc líto!"

„Řekl bych, že za pár minut ti to bude líto ještě podstatně více," odtušil Greg nesmlouvavě.

Prááásk!!!

„Áááúúú!!! Bože, prosím! Gregu, přestaň, to ne!"

Zase ty proklaté důtky! Možná něco jiného, ale na tom zase tak moc nezáleželo. Ať už Greg teď používal cokoli, bolelo to jako čert, zvláště po předchozím důkladném výprasku holýma rukama. Až dosud si Ken myslel, že to snad už nemůže být horší, avšak nyní ho více než bolestná zkušenost přesvědčovala o pravém opaku. A jeho utrpení se pravděpodobně mělo ještě více stupňovat...

Prááásk, prááásk, prááásk, prááásk, prááásk!!!

„Přestaň! Prosím! Gregu! Je mi to vážně líto, omluvám se, prosím!!!"

Greg na jeho zoufalé výlevy vůbec nereagoval, klidně ho dál systematicky bil, jakoby byl hluchý. Výprask bez ustání pokračoval dlouhé, pro Kena nekonečné minuty, dokud frekvence úderů posléze přece jen poněkud nepolevila. Mladý muž připoutaný ke koni by se v tu chvíli vsadil o cokoli, že mezitím musely uběhnout minimálně dvě hodiny.

„Tak nyní se můžeš, pokud ses již dostatečně poučil, omluvit našim vzácným hostům," oznámil mu Greg s ledovým klidem."

„Ano, ano, už jsem se poučil, rád se omluvím, hned se omluvím," sténal Ken přerývaně.
„Ano, ano, omluvám se, všechno to byla moje chyba, to já jsem se provinil!"

„Ne, ne, drahý Kene, tak jednoduché to mít nebudeš! Musíš se omluvit hezky každému zvlášť! Herberte?“

Ken stačil sotva otevřít ústa, aby se začal omlouvat, avšak ihned byl přerušen dalším tvrdým úderem, po němž bleskurychle následovaly další. Ani nemusel být génius, aby správně uhodl, že jej nyní bije právě Herbert.

Prááásk, prááásk, prááásk!!!

„Aúúú!!! Přestaňte! Pane Herberte, omlouvám se, je mi to líto!“

Ačkoli jej Herbert tloukl v obráceném gardu, bolest byla stejně intenzivní, ba po předchozí krátké přestávce ještě větší.

Prááásk!

„Jak moc je ti to líto?“

Prááásk, prááásk, prááásk!!!

„Moc, strašně moc, tak moc, že už to víc nejde, prosím!“

Prááásk, prááásk, prááásk!!!

„Dobrá, omluva je přijata.“

„Jonahu?“

„Je mi vážně moc líto, že jsem vás nazval bláznem, pane Jonahu,“ pospíšil si Ken s omluvou, aby ji stihl vyslovit ještě dříve, než jej Jonah začne bít. Marně doufal, že se tak vyhne dalšímu pokračování výprasku. „Opravdu je mi to líto, neměl jsem si to dovolit.“

„V pořádku, rád ti odpustím... Ale až po tomhle!“

Prááásk, prááásk, prááásk, prááásk, prááásk!!!

„Aúúú, přestaňte, prosíím!!!“

Prááásk, prááásk, prááásk!!!

„Richarde?“

Další z hostů se chopil iniciativy tak rychle, že Ken se ani nestihl nadechnout a již opět inkasoval jednu bezohlednou ránu za druhou.

Prááásk, prááásk, prááásk!!!

„Je mi to líto, Richarde, vážně je mi to líto, omlouvám se!“

Prááásk, prááásk, prááásk!!!

„Aúúúú!!!“

Prááásk, prááásk, prááásk!!!

„Dobrá, je ti prominuto, ale nezkoušej to provést znovu!“

„Ne, to už se nestane, slibuji, nikdy se to nebude opakovat!“

Kenovo ulehčení ovšem netrvalo déle než pouhých pár vteřin, dokud opět nepromluvil Greg:

„Tak to bychom měli, nyní se můžeme vrátit zpět k původní zábavě a předchozímu potrestání.“

„To by ovšem trvalo příliš,“ vmísil se Herbert. „Řekl bych, že i Ken s tím souhlasí, nemám pravdu?“

„Ano, jistě,“ přitakal mladý muž ihned více než ochotně. Při představě dalšího pokračování výprasku a počtu ran, které by ještě musel inkasovat, skoro pozbýval vědomí. Teď se tomu snad vyhne...

„Takže tvé potrestání dokončíme jiným způsobem“, chopil se iniciativy zase Greg.

Prááásk!

Okamžitě následující rána Kenovi ihned důrazně připomněla, že zde nemá ani minimální šanci na únik. Dostal se jen z deště pod okap a jeho utrpení znovu pokračovalo.

„Nééé!!!“

Zoufalý křik byl přerušen další sérií úderů.

Prááásk, prááásk, prááásk!!!

„Prosíím, nééé!!!“

Prááásk, prááásk, prááásk, prááásk, prááásk!!! Prááásk, prááásk...

Výprask bicím, nástrojem opět pokračoval neuvěřitelně dlouhou dobu, dokud Ken nebyl kompletně vyčerpán.

„Budeš ještě někdy masturbovat před některým z našich večírků?“ zeptal se jej poté s vítězoslavným úšklebkem Greg.

„Ne, ne, nikdy!“

Jakmile se všichni vrátili zpět ke stolu, Ken byl nucen i vzdor bolesti pokračovat v obsluze. Naštěstí alespoň pro tentokrát nechali jeho čuráka na pokoji, ovšem místo něj se maximálně zajímali o jeho rudou a naběhlou zadnici, přes kterou bez ustání přijížděli rukama a nahlas komentovali její barvu a momentální stav.

Teprve když se dostalo na dezert, přišel na řadu i jeho povadlý pták. Ve shodném stavu setrval i tehdy, kdy si s ním opět všichni postupně začali pohrávat a dráždit jej. Ken byl natolik vyčerpaný, že jej to prostě nemohlo vzrušit. Zase jej nechali v klidu, dokud jim nepřinesl kávu. Pak se ozval Herbert:

„Kene, pojd' sem, posad' se.“

Ačkoli se mu do toho příliš nechtělo, mladý muž se poslušně usadil do Herbertova klína. Látka jeho kalhot nebyla na omak nijak zvláště drsná, avšak pro Kenovu zmlácenou zadnici bylo nyní zlé snad úplně všechno.

„Tak co, chlapečku, jak se cítíš?“

Podobný dotaz Ken raději nechal bez jakékoli odezvy. Vzápětí zalapal po dechu, když jej Herbert popadl za schlíplého ptáka a počal jej pozvolna, velmi zkušeně masírovat.

„Jak se ti to všechno zamlouvá?“

Měl namysli situaci ohonu, anebo veškeré dosavadní anabáze u Grega? Ken pro jistotu zvolil relativně neutrální odpověď:

„Většinou to není špatné.“

Při tom již k vlastnímu zděšení a údivu vnímal, že se mu čurák opět počíná postupně topořit. Současně se shodným stylem zachoval i penis Herbertův, který měl stimulů hned více najednou. Host vnímající na sobě Kenovo rozpálené tělo a především samotnou zadnici se vskutku mohl jen stěží udržet na uzdě. Proto také mladého muže vzápětí poněkud posunul, takže se následně jeho naběhlý ocas i s látkou kalhot v rozkroku ocitl přesně mezi rudými, nabobtnalými půlkami. Ačkoli se tomu pokoušel všemi dostupnými prostředky bránit, bylo to pro Kena mimořádně rajcovní, zvláště když k tomu ještě připojil vlastní fantazii, která v jeho mysli posunovala skutečné události ještě o kousek dále. Herbert i nadále pokračoval v rafinovaném dráždění, zatímco Ken si v duchu vybavoval své dřívější obavy, že by ho mohli všichni přítomní muži postupně jeden za druhým vyšoustat. Možná, že k tomu dojde právě nyní... A když nad tím tak uvažoval, uvědomoval si, že nyní si nepřeje nic jiného – alespoň by jej snad dále nebili. Pod dojmem veškerých stimulů a představ se začal na Herbertovi pomalu vrtět, za což byl vzápětí odměněn ještě podstatnějším ztvrdnutím Herbertova ohonu.

„Prosím, už žádný výprask,“ ozval se Ken nesměle, jakmile pocítil, že jeho vzrušení začíná nabývat potenciálně nebezpečných dimenzí.

„Neměj strach, k ničemu takovému nedojde – pochopitelně pokud budeš poslušný a budeš se řídit danými pravidly a zásadami.“

„Jenže pokud budete takhle pokračovat, zase se udělám,“ opáčil Ken nešťastně.

„Jen ti pomáhám, abys měl možnost se udělat,“ ušklíbl se Herbert pobaveně. „Konečné rozhodnutí přece závisí na tobě – jestli chceš dosáhnout vyvrcholení, prosím, a pokud ne, pak tomu jednoduše zabraň.“

To se snadno řeklo, ovšem praktická realizace byla za daných okolností takřka nemožná. Ken

se sice snažil co nejvíce uklidnit a zbránit dalšímu rajcování, ovšem Herbertovy doteky byly bez ustání mocnější. Pokoušel se myslet na to, jak byl předtím připoután, jakou bolest musel ze stejných rukou snášet, jak důtky svištěly vzduchem, když jej všichni bili. Brzy si uvědomil, že nejen, že jeho vzrušení neklesá, ale naopak se při podobných vzpomínkách ještě stupňuje. Ano, nebylo pochyb, utrpení a bolest jej pěkně vzrušovaly. Pokud se chtěl uklidnit, tak to si tedy zvolil zatraceně špatnou metodu. Nyní již jej bolest ani netrápila, spíše se slévala v jediný celek se vzrušením.

„Jen si s tím nelam tu svou pěknou hlavu, Kene, nedělej si starosti," ozval se po delší době znovu Herbert, který jakoby mu nyní četl myšlenky. „Vyvrcholení přece není ve skutečnosti vůbec nic špatného, a to ani u nás, i když si teď možná myslíš něco úplně odlišného. To pravidlo ohledně orgasmu jsme přijali pouze proto, abychom ti nabídli nenásilnou a jednoduchou cestu, jak si snadno říct o výprask. Nemáme prostě zájem o to, abys nás inzultoval pokaždé, když budeš mít chuť na výprask, takhle je to přece mnohem rychlejší a jednodušší. Chceš výprask? Tak se prostě udělej a je to!"

„Ale já žádný výprask nechci a ani jsem nikdy nechtěl!" zasténal Ken zoufale, ačkoli podvědomí mu jasně říkalo, že Herbert má asi pravdu.

„Řekl bych, že tvůj čurák ví mnohem lépe než hlava, co vlastně chceš," opáčil Herbert, přičemž mu začal rafinovaně dráždit prsní bradavky. Mladý muž byl velice překvapen vlastní reakcí. Na podobné dráždění nikdy příliš citlivě nereagoval, ale nyní se pod dojmem předchozího výprasku choval naprosto odlišně. Host nyní pokračoval v obdělávání jeho bradavek pravou rukou, zatímco mezi nohama se mu činil rukou levou.

„Prosím, ne, už ne, já nechci další výprask."

Cítil, že se jeho vyvrcholení velmi rychle přibližuje, avšak i přesto to trvalo déle, než předpokládal. I když se nesnažil odporovat, užíval si Ken dráždění ještě dlouhé minuty.

Herbert si neprotestujícího Kena jemně přehnul přes koleno a začal ho rukou beze spěchu vyplácet. Ken sice doufal, že ho předchozí brutální výprask důtkami dostatečně znecitlivěl, avšak jestliže tomu tak vskutku bylo, efekt již dávno odezněl. Opět pociťoval silnou bolest, která se sice s předchozí co do intenzity nedala srovnat, avšak i přesto měl co dělat, aby potlačoval návaly nutkání začít křičet. Naštěstí Herbert překvapivě brzy ustal. Kenovo ulehčení však nepřežilo ani jeho další větu.

„Už jsi rozehrátý dost, takže další přípravy můžeme klidně vypustit," poznamenal Herbert. „Běž ke koni!"

Host jej vzápětí osobně doprovodil k rozměrné pomůcce, zatímco Greg mezitím vylovil ze svého arzenálu nástrojů další plácačku, tentokrát o něco více rozměrnou a těžkou než všechny, které používal dříve. Ken už ani neměl sílu na to, aby uvažoval o tom, jak dlouho ještě tohle vyplácení bude trvat. Měli snad v úmyslu jej úplně odrovnat, zničit bitím?

Na další přemýšlení se mu ovšem už nedostávalo času, jelikož se za jeho vyšpulenou zadnicí široce rozkročil Herbert a počal mu dávat další bezohledný výprask širokým bicím nástrojem.

Všichni hosté zmizeli záhy po jeho zakončení, zatímco Greg odváděl již zničeného Kena do své ložnice.

„Dnes sis počínal vskutku dobře, učíš se rychleji, než jsem předpokládal," chválil ho po cestě. „Jenom se už příště nepokoušej znovu uplatňovat ten trik s masturbací. Kazíš tím veškerou zábavu."

Greg se bleskurychle svlékl úplně do naha a skočil do postele, kde skoro bezvládného Kena přitáhl k sobě a následně se posunul pod něj. Oběma rukama jej pevně objal, načež mu položil dlaně na rozpálené, sytě červené pŕlky. Chvíli se s ním jen tak jemně mazlil, přičemž ho postupně zbavil posledních několika drobností, zbývajících z jeho výstroje. Poté se již jeho ruce zvidavě rozběhly hlubokou proláklinou mezi Kenovými pŕlkami, kde posléze zákonitě dorazil přímo k řitnímu otvoru. Pomalu jej počal dráždit nejdříve jedním a posléze dvěma prsty. Na nočním stolku měl již připravený lubrikační gel, kterým si okamžitě prsty potřel a poté pokračoval v dráždění, při kterém zvlhčoval Kenův anální otvor.

„Pohni se o kousek dolů... Pomalu."

Zatímco Ken se pokoušel přesně plnit jeho povel, jednou rukou mu i nadále držel pŕlky zadnice široce roztažené, zatímco druhou si zpevňoval čuráka těsně nad kořenem, aby jeho žaludem posléze zajel rovnou do Kenova análu.

„Tak je to správné, jen pokračuj, postupuj pomalu dolů."

Stačilo dalších pár vteřin a už se Ken skoro sám nabodl na tvrdý ohon. Ačkoli s tím ani nepočítal, Ken se cítil vskutku báječně. Po zdánlivě nekonečných výprascích nyní vnímal příjemné vzrušení, při kterém mohl nejen cítit sexuální rozkoš, ale dokázal i odpočívat a relaxovat. Rozpálená zadnice a Gregův horký čurák mezi pŕlkami, to byla opravdu senzační kombinace, která dokázala snadno překrýt a vymazat veškeré předcházející utrpení. Veškeré stimuly dohromady pak znovu přinutily jeho ptáka povstat a ještě naposledy se dostat zpět do vrcholné formy. Naštěstí to nemuselo trvat dlouho a oba vyvrcholili stylem, jaký přesně odpovídal předchozímu skvostně rajcovnímu večeru.

O několik desítek minut později, kdy se oba poněkud uklidnili a nabrali dostatek nových sil, se Ken pozvolna nadzvedl, poklekl mezi Gregovými stehny a opřel se o levý loket. Pravou rukou se pomalu vnutil mezi Gregovy plné pŕlky a jedním prstem pomalu projížděl úžlabinou mezi zaoblenými polokoulemi zadnice, dokud nedospěl k řitnímu otvoru. Najednou se cítil plný energie a přichystaný na další náruživý sex. Roztáhl Gregovi pŕlky a začal jej dráždit. Jeho pán se spokojeně zasmál, rozevřel ještě více nohy a podal Kenovi tubu lubrikačního gelu.

(Z časopisu PERVERS – 9, 10, 11, 1998)